

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.382/2013/10. szám

A Szegedi Ítéltábla a Halmos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halmos Tamás ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek - a dr. Tóth Csaba ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű és a dr. Balogh Tibor ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2012. április 3. napján kelt 5.G.40.034/2011/40. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 520.000,- (Ötszázhuszezer), a II. rendű alperesnek 500.000,- (Ötszázezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

(Személy 1) a felperesi kft. ügyvezetője, egyben a II. rendű alperesi társaság részvényeinek 50 %-os tulajdonosa, aki 2010. május 4-én részvényeit apportként az általa alapított egyszemélyes felperesi kft-be bevitte, majd a kft. üzletrészét átruházta **(személy 2)-re**.

A II. rendű alperes 2010. június 12-én megtartott közgyűlésén **(személy 3)** - aki szintén 50 %-ban részvénytulajdonos - és a felperesi kft. képviseletében meghatalmazással **(személy 1)** vett részt.

A közgyűlés 2/2010. (VI.12.) számú határozatával megállapította, hogy **(személy 1)** 2010. május 4-én - összesen 15 millió forint névértékű - részvényeit apportként bevitte a felperesi kft-be, majd a kft-ben meglévő üzletrészét 2010. május

25-i keltű átruházási szerződéssel 200 millió forint vételárért halasztott fizetéssel **(személy 2)** részére értékesítette.

A közgyűlés 3/2010. (06.12.) számú határozatával jóváhagyólag tudomásul vette, hogy a 15 millió forint névértékű részvények tulajdonosa bejelentette kiválási szándékát a II. rendű alperesből azzal a feltétellel, hogy a zrt. vagyonából a **(település neve)**, **(X)** helyrajzi számú, **(település neve)**, **(utca, házzszám)** alatti, irodaház megnevezésű ingatlanra igényt tart annak meglévő terheivel, egyben átvállalja a II. rendű alperes hiteleinek egy részét. Rögzítették, a kiváláshoz a Gt. 71. § (1) bekezdés alkalmazásával a II. rendű alperes 2009. évi, ártértékelés nélküli, 2009. december 31-i állapotnak megfelelő mérlege és vagyonleltára kerül felhasználásra. A vagyonmérleg-tervezet fordulónapja 2009. december 31. A felperes a közgyűlésen úgy nyilatkozott, hogy a kiválással megkapott irodaházat, mint ingatlant a benne lévő berendezési tárgyakkal, az ott foglalkoztatott létszámmal és az irodaházon lévő hitellel együtt átveszi, valamint a zrt. teljes hitelállományából 30 millió forint értékű forgóeszköz hitel, vagy banki akadály esetén ugyanilyen összegű és kondíciójú hitel vállalásán túl semmilyen igénye és követelése nincs és nem is lesz. Rögzítették, hogy a 30 millió forintos forgóeszköz hitelt, vagy banki akadály esetén az ugyanilyen összegű és kondíciójú hitelt a kivitelre kerülő irodaházra kell a felperesi kft. kötelezettségvállalásával átvezettetni. Az ingatlan birtokba adása és a foglalkoztatott létszám átadása a második közzététel napja.

A II. rendű alperes 2010. június 30-án újabb közgyűlést tartott, melyen 6/2010. (VI.30.) számú határozatával elfogadta a felperes kiválásához készített, könyvvizsgálói jelentéssel ellátott, 2009. december 31-i fordulónapi, ártértékelés nélküli vagyonmérleg és -leltár tervezeteket. A 7/2010. (VI.30.) számú határozatával megállapította, a kiváláshoz fűződő joghatások beálltának időpontja a cégbejegyzés napja. Egyidejűleg jóváhagyta a hirdetmény szövegét és a szétválási, kiválási szerződéstervezetet. Tudomásul vette a visszamaradó és kiváló társaságok társasági szerződéstervezeteit azzal, hogy a változásbejegyzési kérelmet a hirdetmény második közzétételekor nyújtják be a cégbírósághoz, az adatváltozások joghatálya pedig a cégbejegyzés napjával áll be.

A felperes, valamint a II. rendű alperes ugyanezen a napon kötötte meg a szétválási és kiválási szerződést. A szétválás módját a Gt. 86. § alkalmazásával a zrt-ből történő kiválásként határozták meg, amelynek során a felperes, mint kiváló tag a vagyonát a már működő felperesi kft-be viszi be. A szerződés szerint a cégbejegyzés napjával a kiváló szervezet tulajdonába kerül a **(település neve)** **(X)** helyrajzi számú ingatlan a benne lévő berendezési tárgyakkal. A felperes vállalta, hogy jogfolytonosan átveszi az irodaházban foglalkoztatott dolgozói létszámot, az ingatlant terhelő banki hitelt és további 30 millió forint összegű forgóeszközhitelt, illetőleg banki akadály esetén ugyanilyen összegű és kondíciójú hitelt is átvállal, mellyel kapcsolatos banki ügyintézés az ő feladata.

A II. rendű alperes 2010. július 10-én kelt levelében tájékoztató jelleggel megküldte a cégbíróság részére az átalakulás, illetve a kiválás első részének közgyűlési határozatait. Vállalta, hogy a második közzétételt követő 30. nap elteltével megküldi a teljes anyagot, az átalakulás bejegyzése iránt azonban kérelmet a cég nem

Gf.I.30.382/2013/10. szám

terjesztett elő.

A **(pénzintézet neve)** 2010. augusztus 2-i levelében arról tájékoztatta a II. rendű alperest, megoldhatónak tartja, hogy az ingatlan vásárlásához felvett hitel kötelezeti pozíciójában -

az eredeti ingatlanfedezet és a II. rendű alperes készfizető kezességvállalása mellett - a felperes szerepeljen, azonban a II. rendű alperes 30 millió forintos folyószámlahitelének átvállalására nem lát lehetőséget.

A szétválás a Cégbözlönyben (**dátum 1**), majd (**dátum 2**) napján került közzétételre.

A pénzintézet 2010. szeptember 1-jén kelt levelében közölte a II. rendű alperessel, hogy a vagyonmegosztási rendelkezések sértik a bank jogos érdekeit, a köztük létrejött hitelviszonyokat kedvezőtlenül érintik. Kérte a valóságnak megfelelő, azonnali adatmódosítást és a cégbírószági eljárás felfüggesztését. Tájékoztatta továbbá a II. rendű alperest, hogy a 30 millió forint folyószámlahitel átvállalására nincs lehetőség.

A II. rendű alperes 2010. szeptember 3-án az illetékes cégbírószághoz előterjesztett kérelmében a szétválással kapcsolatban folyamatban lévő ügy felfüggesztését kérte. A szétválás, kiválás cégbírószági bejegyzésére nem került sor.

Ezt követően a II. rendű alperes, akinek képviselőtében (**személy 3**) járt el, 2011. január 31-én a perbeli ingatlant 232 millió forint vételáron értékesítette az I. rendű alperesnek. Az eladó az ingatlan per-, teher- és igénymentességéért szavatolt, egyúttal vállalta, hogy az első vételárrészből azt tehermentesíti, melynek megtörténtét legkésőbb 2011. március 1-ig igazolja az I. rendű alperes felé. Az utolsó vételárrész megfizetésének határideje 2011. március 31. volt.

A felperes módosított keresetében elsödlegetesen az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján. Jogkövetkezményként az eredeti ingatlannyilvántartási állapot helyreállítását igényelte és a II. rendű alperes tőrésre kötelezését. Indokolása szerint a szerződés nyilvánvalóan a jóerkölcs követelményébe ütközik, mivel egyetlen célja a létrejött szétválási, kiválási szerződés ellehetetlenítése, ezáltal a cégből a felperest illető vagyoni rész elvonása. Másodlagosan - eshetőlegetesen - kérte megállapítani, hogy az adásvételi szerződés vele szemben hatálytalan, mivel megkötésével a neki járó ellenértéket képező ingatlant, mint fedezetet elvonták. Álláspontja az volt, keresetőségi jogát különös méltánylást érdemlő helyzete megalapozza, mivel részvényesi jogait, követelésének érvényesítését a II. rendű alperes több alkalommal ellehetetlenítette. Utalt a BH 2000. évi 306. számú eseti döntésre. Vitatta az I. rendű alperes jóhiszemőséget is. E körben kiemelte, a Cégbözlönyben a hirdetmény két alkalommal közzétételre került, ezért az adásvétel tárgyát képező ingatlan nagy értékére tekintettel elvárható lett volna a vevőtől, hogy meggyőződjön arról, az eladó jogosult-e a dologgal rendelkezni. Érvelése szerint a II. rendű alperes cégbözlönyben is tartalmazta a 3.G..../2010. számú perfeljegyzés adatait, ebből észlelnie kellett volna a társaságon belüli jogvitát.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes hivatkozása szerint az adásvételi szerződés megkötését megelőzően az általában elvárható gondossággal járt el, amikor a hiteles tulajdoni lap másolat alapján meggyőződött az ingatlan adatairól, annak terheiről, a cégbözlönyből pedig megállapította a vele szerződő fél képviselőjének képviselői jogosultságát. Állította, sem a szerződés megkötését megelőzően, sem annak aláírásakor nem kapott tájékoztatást tulajdonszerzését akadályozó körülményről. Hangsúlyozta, a kikötött vételár megfelelt az ingatlan forgalmi értékének. Kérte figyelembe venni, hogy a szerződés létrejöttkor az

ingatlannyilvántartás a felperes jogosultságára utaló adatot, bejegyzést nem tartalmazott, még széljegy formájában sem. A szétválással kapcsolatban megjegyezte, a cégbíróági bejegyző végzés konstitutív hatályú, így azzal egyidejűleg a társasági vagyonnak - vagy egy részének - tulajdonjoga átszáll a kiváló társaságra, míg ingatlan esetében ehhez az ingatlannyilvántartási bejegyzés is szükséges. Kiemelte, a perbeli esetben a cégbíróság által bejegyzett szétválásra, illetve kiválásra végül nem került sor, így a felperes nem minősül ingatlannyilvántartáson kívüli tulajdonosnak, ezért az ingatlanra igényt nem támaszthat.

A II. rendű alperes ellenkérelemben rögzített érvelése szerint a szétválási szerződés joghatálya nem állt be, mivel annak cégbíróági bejegyzése nem történt meg. Állította, az alperesek jóhiszeműen, a II. rendű alperes felszámolásának elkerülése érdekében kötötték meg a szerződést, ezzel szemben a szétválási szerződés csupán tervezet maradt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy bár a II. rendű alperes közgyűlése a Gt. szétválásra vonatkozó rendelkezéseinek megtartása mellett két alkalommal döntött a kiválásról és a felek az ennek alapjául szolgáló szerződést aláírták, azonban a bejegyzésre irányuló kérelem alapján annak nyilvántartásba vételére nem került sor. Utalt arra, a szétválás elhatározásától közel két év eltelt, így az akkor meghozott határozatok alapján - a Gt. előírásainak megfelelően - utólagosan már nincs is lehetőség az ennek megfelelő adatok cégbíróági bejegyzésére. Ebből az következik, hogy a szétválás nem ment teljesedésbe, a szerződés teljesítése pedig már lehetetlenné vált. Rámutatott, mivel a kiválási szerződés szerint annak cégbejegyzési napjával következik be a jogutódlás és kerül a kiváló szervezet tulajdonába a perbeli ingatlan, a bejegyzés elmaradása folytán a felperes nem szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát. Kifejtette továbbá, hogy az alperesek között létrejött szerződés nem ütközik jóerkölcsbe: sem annak tárgyát, sem a kikötött ellenszolgáltatás mértékét tekintve nem sérti az általánosan elfogadott társadalmi normákat. **(tanú 1)** és **(tanú 2)** tanúvallomásai alapján megállapította, az I. rendű alperes az adásvételi szerződés megkötésekor nem tudott a felperes és a II. rendű alperes között korábban létrejött kiválási szerződésről, így szándéka nem irányulhatott annak ellehetetlenítésére, azaz a szerződés célját tekintve sem sérti a társadalmi normákat. A másodlagos kereseti kérelem kapcsán álláspontja az volt, az adásvételi szerződés nem fedezetelvonó jellegű. Ekörben utalt a kiválás cégbíróági bejegyzésének

- 5 -

Gf.I.30.382/2013/10. szám

elmaradására, és arra a körülményre, hogy a sérelmezett megkötésekor jóhiszemű volt, továbbá abból rá nézve ingyenes előny nem származott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsősorban annak megváltoztatását és a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Fenntartva az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait hangsúlyozta, a szerződés megkötésének napján a II. rendű alperesi cégek 29. rovata tartalmazta a **(település neve)**-i Törvényszék előtt folyamatban lévő 3.G..../2010. számú, társaságon belüli jogvita kapcsán indult per tényét, melynek célja a felperesi ügyvezető képviseleti jogosultságának rendezése volt. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 4. § (2) bekezdése alkalmazásának szempontjából

vizsgálnia kellett volna azt a tényt is, hogy a cégközlönyben a kiválás, illetve szétválással kapcsolatos hirdetmény két alkalommal közzétételre került. Az adásvételi szerződés megkötésekor ugyanis a vevőtől elvárható, hogy a Cégközlönyben megjelenő, az eladásra vonatkozó hirdetményeknek utánanézzen. Megjegyezte, hogy az első vételárrész átutalását követően haladéktalanul megkereste az I. rendű alperest és tájékoztatta a II. rendű alperes és közte fennálló jogi helyzetről, így az I. rendű alperes az értesítést követő időszakra jóhiszeműségére nem hivatkozhat. Állította, a II. rendű alperes változásbejegyzési kérelmet terjesztett elő a cégbíróságon, amit 34. számú beadványa igazol. Vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint a kiválási szerződés lehetetlenült volna. A Ptk. 312. §-ára hivatkozással kiemelte, a felek között érvényesen létrejött a kiválási szerződés, a teljesítést megkezdték, a szerződést a mai napig nem bontották fel és a teljesítés lehetlenné válását sem jelentették be, ezért a kötelmi jogviszonyt nem érinti, hogy a szerződés tartalma a cégnyilvántartásba bejegyezhető vagy sem. Utalt arra, az eladó nem szabadult a kötelmi helyzetből akkor sem, ha saját rosszhiszemű magatartásával ellehetetlenítette a teljesítést. Hangsúlyozta, a II. rendű alperes még 2010. augusztus 10-i elektronikus levelében is a teljesítését szorgalmazta. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság időmúlásra vonatkozó érvelését.

Az I. és II. rendű alperesek az ítélet helybenhagyását kérték annak helyes indokaira figyelemmel.

A fellebbezés **alaptalan.**

A perben nem volt vitás, hogy a felperes és a II. rendű alperes között 2010. június 30-án érvényes szétválási, kiválási szerződés jött létre, melynek lényeges eleme volt a vagyonról, ennek keretében a tulajdonátruházásról való rendelkezés. A szerződés hatályosulását - egyben az ingatlan tulajdonjogának megszerzését - a cégbejegyzéshez kötötték. A Ctv. 34. § (1) bekezdése a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem előterjesztésének határidejét a létesítő okirat aláírásától, illetve elfogadásától számított 30 napban határozza meg. A Ctv. 61. §-a az átalakulásra vonatkozó cégeljáráásban a kérelem előterjesztése kapcsán egyéb

- 6 -

határidőt nem állapít meg. Mindezek következtében a perbeli szétválási, kiválási szerződés cégbírósági előterjesztésének határideje legkésőbb a Cégközlönyben történő második közzétételtől, 2010. szeptember 2-től számított 30 nap. Ezidő alatt azonban olyan, a szétválásra vonatkozó változásbejegyzési kérelem nem került előterjesztésre, amelynek alapján a változás bejegyezhető lett volna. Mivel pedig a felek az átalakulás hatályosulását a bejegyzés napjához kötötték, annak elmaradása azt eredményezte, hogy sem a kiválás nem vált jogilag hatályossá, sem az ingatlan tulajdoni helyzete nem változott. Azon túl azonban, hogy a létrejött szerződés nem hatályosult, teljesítése már 2010. szeptember 1-jével lehetlenné vált, hiszen a pénzügyi nyilatkozatára figyelemmel a szétválási, kiválási szerződés egyik lényeges eleme hiúsult meg, a felek által meghatározott vagyonmegosztás. A szerződés teljesítése ezzel olyan okból lehetetlenült, amelyért egyik fél sem felelős, melynek következtében a szerződés megszűnt (Ptk. 312.§ (1) bekezdés).

Azt, hogy a szerződésben rögzített átalakulás nem ment teljességbe, majd a szerződés megszűnt, alátámasztja az a körülmény is, hogy a felperes a nyilatkozataiban mindvégig a II. rendű alperes részvényesének tekintette magát.

Miután az ingatlan tulajdonosa így a perbeli időszakban folyamatosan a II. rendű alperes volt, a rendelkezési jog (Ptk. 112. § (1) bekezdés) megillette, ennek körében az ingatlan tulajdonjogát az I. rendű alperesre adásvételi szerződéssel (Ptk. 365. § (1), (3) bekezdés) átruházhatta.

A felperes keresetében hivatkozott az adásvételi szerződés Ptk. 200. § (2) bekezdése miatti semmisségére, illetve - másodlagosan - vele szembeni relatív hatálytalanságára.

Az érvénytelenség körében az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróság álláspontját: a szerződés nem ütközik nyilvánvalóan a jóerkölcs követelményébe.

Az elsőfokú ítélet indokolását nem ismételve a fellebbezés kapcsán csupán a következőket emeli ki:

Az egységes bírói gyakorlat szerint jóerkölcsbe ütközőnek az a szerződés minősül, amelyet jogszabály nem tilt ugyan, de az azzal elérni kívánt cél, a vállalt kötelezettség jellege, azért ellenszolgáltatás felajánlása, elfogadása, illetőleg a szerződés tárgya az általánosan elfogadott erkölcsi normákat, szokásokat nyilvánvalóan sérti és ezért azt a társadalmi megítélés is egyértelműen tisztességtelennek minősíti (hasonlóan: eBDT2012. 2635., eBDT2007. 1585., BH2009. 106., eBDT2008. 1921. számú eseti döntések). A jóerkölcs tehát egy olyan jogi kategória, amely a társadalom értékítéletét fejezi ki. Az erről való döntés során a bíróságnak ezért nem a felek egyéni érdeksérelmét, hanem azt kell vizsgálnia, hogy maga a jogügylet társadalmilag elítélendő-e. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy sem a szerződés tárgya, sem az abban kikötött szolgáltatás, illetőleg ellenszolgáltatás jellege nem sérti az általánosan elfogadott társadalmi normákat, az jóerkölcsbe ütközőnek nem tekinthető, hiszen a szétválás, kiválás határidőben történő cégnyilvántartási átvezetésének hiánya, valamint a teljesítés lehetetlenné válása miatt - tekintettel a szétválási szerződés megkötésétől

- 7 -

Gf.I.30.382/2013/10. szám

az adásvételig eltelt hosszú, mintegy 6 hónapos időtartamra is - a II. rendű alperes, mint az ingatlan tulajdonosa azzal szabadon rendelkezhetett.

Miután felperes elsődleges kereseti kérelme adatainak bizonyult, helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság az esetlegesen előterjesztett másodlagos keresetet (Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 6. a) pontja).

A Ptk. 203. § (1) bekezdése szerint az a szerződés, amellyel harmadik személy igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonták, e harmadik személy irányában hatálytalan, ha a másik fél rosszhiszemű volt, vagy reá nézve a szerződésből ingyenes előny származott. Az adott szerződés fedezetelvonó jellegének megállapításához csak több, együttesen érvényesülő objektív és szubjektív feltétel esetén kerülhet sor. A relatív hatálytalanság megállapításának egyik feltétele, hogy a szerződés megkötésekor a harmadik személynek a kötelezettel szemben olyan konkrét követelése álljon fenn, amely a létrejött szerződés következtében egészben vagy részben behajthatatlanná válik, vagyis amelynek fedezetét ezzel a kötelezett elvonja (Kúria 1/2011. (VI.15.) PK véleménye). Ez tartalmilag azt jelenti, hogy a követelésnek a fedezetelvonó szerződés megkötésekor már léteznie kell, a kielégítési alap elvonásának tényét pedig a fedezetelvonó szerződés

megkötésének időpontjára vonatkozóan kell vizsgálni (hasonlóan: eBDT2010. 2270. döntés). Ugyanakkor a követelésnek a perindítás időpontjára - további feltételként - az igény állapotába kell kerülnie, azaz bírósági úton kikényszeríthetőnek kell lennie (eBH2004. 1040., BDT2002. 555. számú döntések).

A felperes tehát a perben az adásvételi szerződés vele szembeni hatálytalanságára csak akkor hivatkozhatott volna megalapozottan, ha a szerződés megkötésének időpontjában a II. rendű alperessel szemben fennálló igényének kielégítése az alperesek között létrejött szerződéssel, a fedezet elvonásával hiúsult volna meg. Az alperesek általi szerződéskötés időpontjára azonban a szétválási, kiválási szerződés teljesítése lehetetlenné vált a már kifejtettek szerint, így a szerződés megszűnt (Ptk. 312. § (1) bekezdés). Emiatt a felperes a perbeli ingatlanra igényt nem tarthatott, ebből eredően egyéb követelése sem lehetett, következésképpen az ingatlanátruházási szerződés létrejöttékor nem volt olyan követelése a II. rendű alperessel szemben, amelynek fedezetét a sérelmezett szerződés elvonhatta volna.

Tekintve, hogy a szerződés fedezetelvonó jellegének megállapításához a szükséges objektív feltételek hiányoznak, a szubjektív feltételek meglétét már szükségtelen volt vizsgálni. Megjegyzi azonban az ítéletábra, az I. rendű alperes rosszhiszeműsége sem igazolható a peradatok alapján, mivel a Céglőny, mint a cégek közhiteles adatnyilvántartása, hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatokat, bejegyzett jogokat és tényeket, így - a Ctv. 22. § (1) bekezdéséből következően - az ellenkező bebizonyításig vélelmezni kell annak a személynek a jóhiszeműségét, aki a céglőnyilvántartásban szereplő, illetve a Céglőnyben közzétett adatokban bízva, ellenérték fejében szerez jogot. A kiválás, szétválás céglőnyilvántartásának elmaradása folytán az I. rendű alperes a céglőny adatok közhitelességében bízva, jóhiszeműen és - bizonyítottan - ellenérték fejében szerezte meg az érintett ingatlan

- 8 -

tulajdonjogát. Miután a kiválási, szétválási szerződés megkötése, és az adásvételi szerződés létrejötte között hét hónap telt el, az I. rendű alperesben fel sem merülhetett, hogy a kiválás céglőnyilvántartása folyamatban van, hiszen a változásbejegyzési kérelem előterjesztésére a kiválás elhatározásától számított 30 napon belül van csak lehetőség a fentebb kifejtettek szerint.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - az indokolást részben kiegészítve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles az I. rendű alperes által igényelt költségtérítés, továbbá az alpereseknek a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült, a jogi képviselők ügyvédi munkadíjából álló perköltség megfizetésére, melynek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdései alapján - a kifejtett tevékenységgel arányosan - mérlegeléssel állapította meg.

A felperest a személyes illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt 2.500.000,- forint illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése szerint.

S z e g e d , 2014. év március hó 7. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k.. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA **Gf.I.30.382/2013/17. szám**

A Szegedi Ítéltábla a Halmos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halmos Tamás ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek – a dr. Tóth Csaba ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű és a dr. Balogh Tibor ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2012. április 3. napján kelt 5.G.40.034/2011/40. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

K I E G É S Z Í T Ő Í T É L E T E T :

A Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.382/2013/10. sorszámú ítéletét az alábbiakkal egészíti ki:

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 1.270.000,- (Egymillió-kettőszázhetvenezer) forint, a II. rendű alperesnek 1.300.000,- (Egymillió-háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 3.500.000,- (Hárommillió-ötszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes adásvételi szerződés érvénytelensége tárgyában indított pert az alperesek ellen. A másodfokon eljárta ... Ítéltábla döntése ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melynek folytán a Kúria – a 2013. április 13-án megtartott tárgyaláson, melyen a peres felek képviselői megjelentek - Gfv.VII.30.374/2012/8. sorszámú kihirdetett végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, egyben felhívta a másodfokú bíróságot, hogy az eljáró másodfokú bíróság kijelölése érdekében a szükséges intézkedéseket tegye meg. Megállapította, hogy a felperes által le nem rótt felülvizsgálati

eljárási illeték 3.500.000,- forint, továbbá hogy a felperesnek és az I. rendű alperesnek 1.270.000,- forint, a II. rendű alperesnek 1.300.000,- forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel. Határozatának indokolásában a másodfokon eljáró ...0 Ítéltábla eljárásból való kizártságára utalt.

-2-

A Kúria – ismételt felterjesztést követően – Pkk.V.24772/2013/2. számú végzésével a másodfokú eljárásra a Szegedi Ítéltáblát jelölte ki.

A Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.382/2013/10. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, egyúttal kötelezte a felperest perköltség, továbbá le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére, melynek során a Kúria Gfv.VII.30.374/2012/8. számú végzésében megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket és a felülvizsgálati eljárási költséget elmulasztotta figyelembe venni. Határozatát 2014. március 7-én hirdette ki. A felperes az írásbafoglalt ítéletet 2014. április 29-én, míg az I., II. rendű alperesek április 25-én vették át.

A Gfv.VII.30.374/2012/8. számú végzés kézbesítése a Szegedi Ítéltábla által 2014. június 4-én, illetve 5-én történt meg a felek részére.

Az I. rendű alperes 2014. május 13-án érkezett kérelmében kérte a másodfokú ítélet kiegészítését a Kúria Gfv.VII.30.374/2012/8. számú végzésében foglalt felülvizsgálati perköltség tekintetében.

A II. rendű alperes 2014.május 22-én ugyanilyen tartalmú kérelmet terjesztett elő.

A felperes az ítélet kiegészítése iránti kérelmek elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes nem terjesztett elő határozott kérelmet a kiegészítés tárgyában. Kifejtette továbbá, az ítélet kiegészítésével az alperesek által sérelmezett kérdés nem orvosolható, mivel az ítéltábla rendelkezett a perköltség mértékéről. Elismerte, hogy a Pp. 219. §-a szerint nem közölték a felekkel a Kúria határozatát, hangsúlyozta azonban, hogy a nem közölt határozat nem lehet alapja az ítélet kiegészítésének.

Az ítélet kiegészítése indokolt.

A Pp. 225. § (1) bekezdése szerint az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított 15 nap alatt bármelyik fél kérheti, ha a bíróság valamely kereseti kérelem vagy ellenkérelem felől, vagy a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem valamely része felől akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, avagy a perköltség viselése vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett.

A Pp. 225. § (6) bekezdése ugyanakkor azt tartalmazza, hogy ha a bíróság az ítéletében nem rendelkezett olyan kérdéssel, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a bíróság a hiányosság észlelését követően haladéktalanul köteles hivatalból pótolni.

A perköltség és az állam által előlegezett illeték megtérítéséről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező (Pp. 77. §, 253. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdés).

Emiatt nem volt jelentősége annak, hogy a kiegészítés iránti kérelmek elkésztnek minősülnek-e vagy sem, a másodfokú bíróságnak a Kúria által megállapított felülvizsgálati

eljárási költségről és a le nem rótt illeték viseléséről hivatalból kellett

-3-

Gf.I.30.382/2013/17. szám

határoznia kiegészítő ítéletében, miután azt korábban elmulasztotta (BH 1984. 162. számú eseti döntés). A kiegészítés a Pp.78. § (1) bekezdésének figyelembe vételével, a felperes pervesztességére tekintettel történt.

Miután az ítéletábra a kiegészítő ítéletet másodfokú bírósággént hozta, az ellen fellebbezésnek helye nincs, az ítélet kiegészítésére vonatkozó §-ok ettől eltérő rendelkezést nem rögzítenek.

S z e g e d , 2014. év június hó 27. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró

A kiadmány hitelül: